உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தம்.

தொகுதி சு.] 1917ஆம் நவம்பர்மீ பகுதி [கக.

சாந்தோக்யோபநிஷத்து.

ஐந்தாவது பிரபாடகம்.

கண்டம் ச,

இந்த உலகம் அக்கினி, இதற்குச் சூரியன் சமித்து, கிரணங்கள் புகை பகல் பிரகாசம், சந்திரன் தணல், நட்சத்திரம்பொறிகள், இவ்வக்கினியில் சிரத்தையினை ஓமஞ்செய்வர், இதில் சோமராஜன் உண்டாகின்றனர்,

கண்டம் ரு.

பர்ஜ்யன் அக்கினி, இதற்கு வாயு சமித்து, மேகம் புகை, மின்னல் பிரகாசம், இடி தணல், சத்தங்கள் பொறிகள், இவ்வக்கினியில் தேவர்கள் சோமனை ஓமஞ்செய்கிறார்கள், இதனால் மழையுண்டாகின்றது.

கண்டம் சு,

பிருதிவி அக்கினி, இதற்கு வருஷம் சமித்து, ஆகாயம் புகை, இரவு பிரகாசம், திசைகள் தணல், திசைமூலைகள் பொறிகள், இவ்வக்கினியில், தேவர்கள் மழையை ஓமஞ்செய்கிறார்கள், இதில் அன்னமுண்டாகின்றது.

கண்டம் எ.

புருஷன் அக்கினி, இதற்கு வாக்கு சமித்து, பிராணன் புகை, நாக்கு பிரகாசம், விழி தணல், சுரோத்திரம் பொறிகள், இவ்வக்கினியில் தேவர்கள் அன்னத்தை ஓமஞ்செய்கிறார்கள் ரேதஸ் உண்டாகின்றது.

கண்டம் அ.

பெண் அக்கினி, உபத்தம் சமித்து, பெண்ணையழைத்தல் புகை, யோனி பிரகாசம், சம்போகம் தணல், ஆனந்தம் பொறிகள், இவ்வக்கினியில் தேவர்கள் ரேதசை ஓமஞ்செய்கிறார்கள், இதில் கர்ப்ப முண்டாகின்றது.

கண்டம் கூ.

இவ்வைந்தாவது அக்கினியில் ஓமஞ்செய்த ஜலம் புருஷ சொரூபமாகிறது. இது கருப்பப்பையிலிடத்துச் சுத்தமாகி, அவஸ்தையுற்றுப் பத்துமாதம் வயிற்றுள் தங்கிப் பின்னர் வெளிப்படுகிறது.

இங்ஙனமுதித்தவன் (தனது) ஆயுள்வரையில் வாழ்ந்து (பின்னர்) மரணமடைவன். இவனெந்த அக்கினியிலுதித்தனனோ அந்த அக்கினியில் தபிக்கப்பட்டவனாகிறான.

கண்டம் ௧௦.

இதுகாறுங் கூறிய பஞ்சாக்கினியினை, இல்லறத்தான், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி, நைஷ்டிக பிரமசாரி ஆகியவிவர்கள் சிரத்தையுடன் செய்கின்றனர். இவர்கள் மரணத்திற்குப்பின் தேவதையை அடைக்கின்றனர். பின்னர் சுக்கிலபட்சம், உத்தராயணம், வருஷம், சூரியன், சந்திரன், மின்னல், அபிமானதேவர்கள் இவர்களை முறையே அடைகிறார்கள். பின்னர் தேவர்களாய்ப் பின்னர்மரணத்தை யடைகின்றனர் இந்தவழி தேவயானம்.

உ. கர்மிகளான இல்லறத்தினர் யஞ்ஞம், தானம் முதலிய அனுஷ்டித்து, அபிமான தேவதையை யடைந்து, முறையே இரவு கிருஷ்ணபட்சம், தட்சணாயணம், பிதிர்லோகம், ஆகாயம், சந்திரன் முதலியவற்றி லடைந்து சோமராஜாவினிடம் அன்னமுண்ணுகிறார்கள.

௩. சந்திரனிடம் தங்கள் கருமம் கசிக்கும்வரையிலிருந்து, முறையே, ஆகாயம், வாயு, புகை, மேகம், தானியமாகி இத்தானிய முண்ணுகிறவனுக்கு ரேதஸ்ஆகி, மாது கருப்பத்தில் பிரவேசிக்கிறார்கள்.

ச. தேவயானம், பிதிருயானம் வழியேசென்று, பல அயனங்கள் தங்கி ஞானி உத்திராயணத்திலிருந்தும தேவலோக மடைகிறான். கன்மி தட்சணாயணத்திலிருந்து பிதிருலோக மடைகிறான்.

ரு. புண்யவான்கள் உத்தம சன்ம யோனிகளை அடைகின்றார்கள் பாபிகள் இழிட்ட சன்ம யோனிகளை அடைகிறார்கள். இவ்வனம் மாறி மாறிப் பிறப்பர். இவர்கள் சிலரே பிதிர்லோகமடைவர். எல்லோருமடைவதில்லை.

சு, அந்தணர் பொருளைக் கிரகிப்பவன், சுராபானஞ்செய்பவன், குருதார கமனஞ்செய்பவன், இவர்களுடன் நட்புகொள்ளுகிறவன் இவர்கள் ஜனன மரணங்களில் அடிக்கடி கட்டுப்பட் டுழல்கின்றனர்.

எ. பஞ்சாக்கினிவித்தை யறிந்தோர் பாபத்தினின்று விலகிப் புண்ணியத்தினை யடைகிறார்கள்.

மணவழகு.

நீதி.

"ஸ்ரூயதாம் தர்மஸர்வஸ்வம்
ஸ்ருத்வாச் சைவவிசார்யதாம்
ஆத்மநா ப்ரதிகூலாநி
பரேஷாம் நஸமாசரேத்"

யாவரும் சகல சாத்திர தருமங்களையும், நீதியினையும் பெரியோரிடங் கேட்டு, சந்தேகநீங்கி, நல்லவருடன் பழகி, பலவற்றிலும் தேர்ந்து, பிரதிகூலங்களைப் அயலாருக்குப் போதியாது இருத்தல்வேண்டும்.

—:0:—

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலையா வாழ்க்கை.

ஒருமனிதனைக் கரிய யானை பின்பற்ற அம்மனிதன் பெரியதோர் வனத்தினிடமாகச் செல்லுங்கால் இடையிலுள்ள பாழுங்கிணற்றைத் தனக் குறை விடமாகக்கொண்டு புக, அங்கு ஐந்தலை நாகமிருத்தலைக் கண்டஞ்சிப் பின்னர் அப்பாழுங்கிணற்றின் மத்தியிலுள்ள அருகின் வேரைப்பற்றித் தொங்க, அவ்வருகின் வேரையும் அதிவிரைவாக ஒரு எலிவந்து கறிக்க, அவ்விதம் கறிந்த முதிர்ச்சியினால் முன்பே அவ்வருகின் வேரினிடமாக வுள்ள தேனடையினின்றும் துளித்தேன் சிதறிவிழ, அத்தேனை கீழே விழாவண்ணம் சுவை பார்த்தவனது தன்மையை இவ்வுலக வாழ்க்கை நிகர்க்குமெனப் பின்வருஞ் செய்யுளா னறியக் கிடந்தது.

" அடுகரி தொடற வீழ லையந்தலைநாகங்காண—இடிகிணற் றருகின் வேரைப் பற்றினன்றிட விவ்வேரைக்—கடுகவோ ரெலியும்வந்து கறித்திட வதன் நினைரேனுக்—கிடைதுளி தேனக்கின்பம் போலுமிப் பிறவியின்பம் "

இச்செய்யுட்கு இன்னும் சமுத்திர கலச நியாயம்பற்றி அறிஞர்கள் பல்வேறுவிதமாகவும் பொருள்கோடற்கும் இடந்தரக் கூடியதே.

இவ்வுலக வாழ்க்கை நிலையுளதோ, நிலையிலதோ, என்று சிந்தித்து அறியவேண்டியது ஆவசியகமாயினும் பெரும்பான்மையும் சிலர் இதனை சிந்திப்பதே யில்லை.

சர்வ உயிர்களும் பிறந்து இறந்து அநித்தியமாய் ஒழிதலை நாம் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம், அதனால் இவ்வுலக வாழ்க்கை நிலையிலதென்று தெற்றென புலப்படும்.

பிறப்பென்று கூறப்படுவது உயிர் உடம்போடு கூடுதலும், இறப்பென்று கூறப்படுவது உயிர் உடம்பைவிட்டுப் பிரிதலுமாமென்க. இவ்

வகை பிறப்பும் இறப்பும், எல்லா சேவராசிகளிடத்தும் காணப்படுகின்றன.
" இன்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென் றெண்ணவோ திடமில்லையே''

என்றார் தாயுமானூர்.

"நெருநலுள ளொருவனின் றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு"

என்றார் திருவள்ளுவர்.

'மண்டலில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார்வாழ்வும்-எண்டரு பூதபேத யோனிகளியாவுமெல்லாம் - கண்டவிந் திரமாசாலங் கனுக்கழு திரதங்காட்டி-யுண்டுபோலின்றும்பண்பி லுலகினை யசத்துமென்பர்"

என்று சிவஞானசித்தி திருவிருத்தத்தானுந் தெள்ளிதிற் புலப்படும். ஆதலால் உடம்போடு கூடிய உயிர வாழ்க்கை என்பதும் அழிவையு டையதேயா மென்க.

உலகவாழ்க்கை இப்படியிருக்க, சிலர் இவ்வுலகமுழுவதையும் தாமே தனிநின்று அரசாளவேண்டுமெனறு கருதுகிறார்கள். வேறு சிலர் மாட மாளிகைகள் இயற்றி அதில் வாழவேண்டுமென்றும் கருதுகிறார்கள். இன் னுஞ் சிலர் வரம்பிலா திரவியங்களையும் ஆபரணுதிகளையும் ஈட்டி அழகிய மாதரோடு சல்லாபமாயிருக்கவும் கருதுகிறார்கள். இவை மாத்திரமன்றிப் பல்லாயிர வருடமிருப்பினும இறத்தற்கு மனமில்லாதவர்களாய்த் துன் புறுகின்றார்கள்.

மிகுந்த விருத்தராய்ப் பல்லிழந்து, கண்ணிழந்து, காதுஞ்செவிடுபட்டு, முதுகெலும்பும் வளைந்து தோலுஞ்சுருங்கி இரத்தம் வற்றி உணவுஞ்செல் லாமல், நோயும்மிகுந்து காலுந்தளர்ந்து விழுபிணமாய்க் காடுவாவென்ன வீடுபோவென்ன இப்படிப்பட்ட அந்தரநிலையிலிருப்போர்க்கும் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் ஆசைவிட்டு நீங்கக்கண்டிலேம்.

இதுபற்றியே நமது குமரகுருபர சுவாமிகள்

"பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பவக்கடலழுந்த-வல்லல்செய்யு மவாவெனப் படுமவ்-வறுமையினின்றும் வாங்கி யறிவின் செல்வமளித்தருளெனக்கே"

என்றார்

இவ்வுலக வாழ்வை சிலர் சுகமெனக் கருதுவதென்னையோ? உயிர் முன்செய்த நல்வினை தீவினைக்கீடாக இவ்வுலகத்திலே மானிடர் முதலிய சன்மங்களாய்ப் பிறந்திருக்கிறதென்றும் ஒரு கணப்போதாயினும் வாளா விராது வினைவசத்துக்கு ஈடுபட்டிருக்கிறதென்றும் ஒருசெயலும்வினையின் படி நடப்பதேயன்றி வேறுவிதமாய் நடக்கவில்லை என்றும் இவ்வுலக வாழ்வை உற்றுணர்ந்து நோக்குவார்க்குப் பெருந்துன்பசாகரமென்பது இனிது புலப்படும்.

ஒருயிர்க்கு விற்பதிந்து வளருங்காற் படுந்துன்பத்தையும் யோனி வாய்ப்பட்டுப்பிறக்குங்காற்படுந்துன்பத்தையும் பிறந்துவளருங்கால் நோய்கள்வந்து வருத்த அதனாற் படுந்துன்பத்தையும் அதன் பின்னர் பொருளீட்டுதலாற் படுந்துன்பத்தையும், மனை மக்களோடுகூடி இல்வாழ்க்கையை வைத்து நடத்துங்கால் வருந்துன்பத்தையும் அவ்வக்காலத்து தனக்கும் மனைவி மக்களுக்கும் வரும் நோய்களாற்படுந்துன்பத்தையும், தளர்ந்த பருவத்திலே படுந்துன்பத்தையும், பின் மரணகாலத்திலே படுந்துன்பத்தையும் உற்று நோக்குவோர்க்குச் சுகமெனக் கருதவும்படுமோ, இவ்வுயிர் சரீரத்தைவிட்டு நீங்குந் தன்மை,

"புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி யறிவழிந் திட்டைமேலுந்தி"

என நமது சமயாசாரிய சுவாமிகளாகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவாக்கானும்,

"ஐயினுன்மிடற டைப்புண்டாக்கைவிட் டாவியார் போவதுமே"

என நமது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருத்தாண்டகத்தானும் தெளியற்பாலதே.

அறிவுடையோர் இவ்வுலகவாழ்வைச் சுகமென ஒருபோதுஞ் சொல்லமுன் வரார். இவ்வுலகவாழ்வு மாத்திரமன்று இதன்மேலுள்ள சுவர்க்கலோக புவர்லோக முதலிய மேலுலகவாழ்வுகளும் அதல விதல முதலிய கீழுலக வாழ்வுகளும் பிரமலோக விஷ்ணுலோக வாழ்வுகளும் புண்ணிய பாவ கன்ம வசத்தானெய்ந்து வினைப்பயனாகிய இன்பதுன்பங்களைத் தருவனவாய்ப் பிறப்பிறப்பிற்கு வித்தாயிருத்தலின் முடிவிற் றுன்பகரமேயாய்ப் பரமபந்தமாயிருக்குமென்றறிஞர்கள் தெளியத் திகழ்கின்றன.

இதுபற்றியே நமது குமார குருபர சுவாமிகள் ஆசிரியப்பா.

"ஐந்தருநிழற்கீழ் முரசு வீற்றிருக்கு
மிந்திரனாகி வாழ்ந்திருப்பதோ வன்றே
மலரோனாகி மன்னுயிர்த் தொகுதி
பலர்புகழ்ந் திசைப்பப் படைப்பதோ வன்றே
யடலராவணையி லறிதுயி லமர்ந்து
கடவுளா யுலகங் காப்பதோ வன்றே"

அவைதாம்

'ஆராவின்பமென் றரும்பெயர் பெறினும்-வாராவல்வினை வருவிக்குமே'

எனக் கூறியுள்ளார்,

வினைத்தொடர்பு உள்ளளவும் இருந்து பின்பு நீங்கிவிடுதலின் அவ்வாழ்வுகளும் அநித்திய வாழ்வுகளேயாம். அன்றித் துன்பந்தருவனவுமாம்.

ஆதலால் இவ்வுலக வாழ்க்கையை நித்தியமென்றாவது சுகமென்றாவது ஒருபோதும் கருதுதற்கிடமில்லை துன்பத்திற்கிடமாகிய உலகவாழ்க்கையை என்று விட்டு நீங்குகிறோமோ அன்றுதான் துன்பம்நீங்கி இன்பம் பெறுவோம் அவ்வின்பம் பெறுதற்கு பரமேசுரனுடைய திருவருள் வந்து நம்மிடத்துத்தங்குங்காலம் எவனோ? அன்று வினைகளெல்லாம் நம்மைவிட்டு நீங்கும் அவை நீங்கவே இவ்வுலக வாழ்க்கைத் தொடர்பும் நம்மைவிட்டு நீங்கும்.

நாம் இவ்வுலக வாழ்க்கையைவிட்டு நீங்குதற்கும் வினைத்தொடர்பை அறுத்தற்கும், சிவானந்தாமிர்தத்தை நுகர்தற்கும் திருவருட்பேறே பெருஞ்சாதனமாதலால் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் முழுகி ஆழாமல் திருவருட்பேற்றை யடைதற்குரிய சாதனங்களை இம்மையிலேயே இயற்ற முயலுதல் விவேகிகளின் சிறந்த குணங்களாம். சுபம்.

இங்ஙனம்,

S. நடேச தேசிகன்.
கவர்ன்மெண்ட் ஸ்கூல், தமிழ்ப்பண்டிதன்,
திருமலைராஜன் பட்டணம்,

—— (o) ——

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாகமங்களின் முப்பொருட்டுணிவு ஒன்றே.

தொகுதி 6. பகுதி 9 பக்கம் 239. தொடர்ச்சி.

இனி திரிபதார்த்தமுங் காலத்திரையத்து முள்ளது அல்லது நித்தியமெனக் கொள்ளும்பக்ஷத்தில் மேலே "மற்றதுமித்தை" என்றது பாசத்தை விளக்கியபடியாம் என்றது குற்றமாகாதோவெனின், ஆகாது என்னை? "தேன்முகம் பிலிற்று பைந்தாட்செய்யபங் கயத்தின்மேவு நான்முகத் தேவே யின்னு னூட்டிய வகிலமாயை, கான்முயற்கொம்பே யென்கோ கானலம்புனலே யென்கோ - வானகமுளரி யென்கோ மற் றென்கோ விளம்பல்வேண்டும்" எனலுந் திருவாக்கில் பாசகாரியமாகிய உலகை லட்சணத்தை விளக்கியுள்ளவிதத்தைத் தெரியின் நன்குவிளங்கும். இதுவொன்றோ "வருவான்வந்தே னெனல்போல் மன்னியழியுஞ் சகத் தைத் தெரிவாக வில்லையென்ற திரம் பராபரமே" என்றும்.

"மண்டணில் வாழ்வும்வானத் தரசயன் மாலார்வாழ்வு
"மெண்டரு பூதபேத யோனிகளியாவு மெல்லாங்
"தண்டவிந்திரமரசாலங் களுக்கமூ திரதங்காட்டி"

"யுண்டுபோலின்றும் பண்பிலுலகினை யசத்துமென்பர்" மாயா காரியஞ் சற்காரியமாதலால் அசத்துமென்பரென்றார்—என உரையாசிரியர் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள். இதனாலும் நன்குவிளங்கும்.

இனி நித்தியம் எனும்பொருள் அல்லது நித்தியமெனுஞ் சொல் காலத்திரையத்தும் நிலைக்கவேண்டுமாயின் முக்காலத்தும் அநித்தியமென வொருபொருளிருந்தாலன்றி முடியாதென்பது மேலே விளக்கிக்காட்டிய

நியாயங்களை யுய்த்துணரவல்லார் தெள்ளிதிற்றெரியலாம். அவ்வநித்திய மாவது பாசகாரியமாகிய தேகாதி பிரபஞ்சங்களே யாம். இவையும் நித்தியத்தைப்போலக் காலத்திரையதது முள்ளதாயின் அநித்தியமென் பானேனெனின், என்றும் ஓரேபடித்தாய் நிகழுஞ் சிவசன்னிதானத்தின் முன்னர் இவை சிருட்டி திதி லயம் ஆதி தொழில்களைப்பெறும். (காரியம் காரணத்திலொடுங்கும்) ஜன்மததிரிவை நோக்கி அநித்திய மென்றபடியே யன்றி ஏகானமவாதிகள் கூறும் அநித்தியம்போல வல்ல வென்றுணரவேண்டும். அதனை விளக்கவே " நான்முகத்தேவே நின்னால் நாட்டிய வகிலம் " என வினை முதலை விளக்கினர் இன்னும் "பெண்ணு ணலியாயப் பிறந்துவளர்ந்தே யழியும், எண்ணுதபேத மியல்பின்றிப் பண்ணுங்காற காரணகர்த்தா வொருவனுண்டவனைக் காட்டுங் காரணமு மாகுமாம்" என்னும் பிரமாணங்களானும் ஒருவனேயொருத்தி யொன் றென்றுரைத்திடு மதனால் நன்கு விளங்கும்.

இனி, திரிபதார்த்தமுங் காலத்திரையத்து முளதாயின் பிரமத்தின் பூரணங்குறையுமே என்றும் இதற்காதாரமாகப் பசு பாசங்களிருக்குமிடங் களிற் பதி வியாபகமில்லாமற்போமே என்றும் படித்துக்கொண்ட பாடத் தையும் படிக்கிறார்கள். இது வியவகாரத்தில் ஜகசீவபரமென்னு முப்பொரு ளுண்டென்று சாதிக்கும் அவசரத்தில் பிரமத்தின் பூரணமெப்படிக்குறை யாமல காண்கிறார்களென்று தெரியவில்லை. வியவகாரத்தில் பிரமம் பூர ணங்குறைந்தது தான் பராமார்த்திகத்தில் தன்னையன்றி வேறில்லாநிலை யில்பிரமபூரண நிறைந்ததுதா னென்பர்போலும், நல்லழகிது இவவுண்மை யானது " கடல் சிவம் நீரான்மா வுப்புமலங் கன்மம் அடூர்வாயுப் போத மலைகாண் " என்னுந் திருவெண்பாவால் முப்பொருளின் வியாபக வியா த்தி வியாப்பியவிலக்கணம் நனகுவிளஙகும். "வியாபகமாதி விரிக்குங் காலை வியாபகமேவிடு நிறைவாமென்ப வியாத்திசம நிறைவாகும். விளம்பின் வியாப்பிய மொன்றின் மிடைந்த நிறைவே வியாபகங்கடலே வியாத்தியங் நீரே வியாப்பிய முவரெனவிளக்கிய நூலே-வியாபகஞ் சிவமே வியாத்தியா ருயிர் வியாப்பிய மலமென விளக்கியநூலே-வியாபகங் கதிரே வியாத்தி கண்ணே வியாப்பிய மிருளென விதித்தன நூலே" என்னும் பிரமாணங் களாலும் நன்கு விளங்கும்.

இனி முப்பொருளும் உள்ளதென்றது அதனதன் றன்மைகளோடுள்ள தென்று கூறும் இலக்கணம்நோக்காது கேட்கும் கேள்விகள் விருதாகோஷ.

மேயாம். அதனைதன் தன்மைகளோடுள்ளதென்ப தியாதெனின், பதிஞானே யறியுஞ் சுதந்தரவறிவும் பசு அறிவித்தாலறியுஞ் சிற்றறிவும் பாசம் அறி வித்தாலுமறியாத சடமும அசேதனமுமாம்.

இனி உலகம உள்ளதாயின் சுழுத்தியிலிருக்கிறதா வென்கிறார்கள். ஆனால் சாக்கிரத்திலுள்ளதென்பதை யாவர்களுமறுக்கவில்லையென்றாகிறது. ஆகவே சாக்கிரத்திற்காண விருப்பதுவும் சுழுத்தியிற் காணாதிருப்பதுமே கண்ட வேறுபாடு, அது கருவி கரணங்களின் றுணையுந் துணையின்மையுமே காரணமாமென்பதைக் காணாமையேயாம். எது உள்ளதோ அது முக்காலத்தும் உள்ளதே. எது இல்லாததோ அது முக்காலத்துமில்லாததேயாம். அது மலடிமகன் என்னுந் தோன்றுவாறுபோல்வதாம். அன்றியும உள்ளதுபோகாது இல்லது வாராது என்னுந் தர்க்கரீதியானும் விளங்கு மென்பர்.

" ஏகநாயகனை யோகநாயகனை பன்றிமறமென்று
முண்டென வுணர்கிலேன் யானே "

' திருவிசைப்பா,

இனி சத்து அசத்தையறியாது அசத்து சத்தையறியாது என்னும் பிரமாண மெவர்க்குமொப்பே. இது ஒளி இருளையறியாது இருள் ஒளியை யறியாதென்பது போல்வதேயாம்.

இதனால் சத்தையும் அசத்தையும அறிவதற்கு அவ்விரண்டிறனும் அன்னிய சாதிப்பொருள் வேண்டப்படுவது நிதரிசனமாம். அதுவே "பற்றிலது தானும்படிக நீ" என்றுகுறித்த ஆன்மாவாம். இங்ஙனமாக ஜக சீவபரங்கள் பிரமத்தினிடத்தில கற்பிதமாய்த் தோற்றுமென்றும் தோற்றன்மாத்திரஞ் சொன்மாத்திரமன்றி உண்மையில் வேறு பொருள்க ளில்லையாம் என்றும் இங்ஙனமுணர்வதே ஞானமென்றும் சொல்கிறார்கள். இவர்கள் கூறுகிறபடி ஜக சீவபரங்கள் உண்மையிலுள்ளதேற்றத்தி லில்லாத பொய்ப்பொருள் இவை மூன்றும் பொய்யெனத் தேரவேண்டியது இவை மூன்றற்கும விலக்ஷணமாகிய உண்மைப்பொருள்வேண்டும். அது எது பிரமம் அல்லது நாமரூப ரகிதமாகிய சத்து எனின் இங்ஙன முணர வேண்டியது மேற்சொன்ன சத்தாகாது. அன்றியும் சத்து அசத்தை யறியாதென்ற பிரமாணமும் பழுதாம் 'அற்றன்று கற்பிதப் பொருளி லொன்றாகிய சீவனே தேரவேண்டியதெனின் அது (சீவன்) கற்பிதப்

பொருளாய் அசத்தாயொழிவதால் அசத்து சத்தையறியாதென்ற பிரமாணமும் பழுதாய் இங்ஙனங்கூறிய தேற்றமும் உண்மையான பொய்யாய் முடிவதனால் வரும் பிரயோசனம் என்னை? என்பது விளக்கவேண்டும். நிர்மலமாகிய பிரமத்தினிடத்தில் ஜகசீவபரங்கள் அத்தியாசமாய்த் தோற்றிற்றென்றும் உண்மையில் பிரமத்தைத் தவிர மற்றவை பொய்யெனத் தெளிவதே பிரயோசனமுமாம். அன்றி, பிரயோசனமும் பிரயோசனத்தைப் பெறுவானும் கொடுப்பானும் வேதாந்தத்திற் கிடையாது, "பந்த முற்றவரார் முத்திபெற்றவரார் யாவுமவிகற்பமே" பந்தமுத்திகள் மறந்துபோ மூண்டென்று பலர் சொல்லின் நகையாகும் அந்தரத்தையுண்டெழுந்தோர் கொசுகெனு மவர்களை நகையாரோ என்றும், மலடி மைந்தனுந் தாணுவிற புருடனும் வான்மலர் முடிநூடி. இலகு கந்தர்ப்ப நகரிலே சுத்திகை இரசிதம் விலைபேசிக் கலசமாயினாரிடையிலே கயிற்றராக் கடித்திருவருமரண்டார் அலகையாயினரெனும் விவகாரத்தையறிந்தவன் மயங்கானே" எனும் எமது பிரமாணங்களால் பந்தமுத்திகள் சொன்மாத்திரமே என்பது வேதாந்தத்துணிவு எனின் நிர்மலமாகிய பிரமத்தினிடத்தில் ஜகசீவபரங்கள் ஏன் தோற்றிற்றென்றும் வினாவுக்கு யாதுவிடை? அன்றியும் நிர்மலம் என்னும்பெயரை யதுதாங்கிப் பிரகாசிக்கவேண்டியது தானென்னை? பிரமம் நிர்மலமாயின் மலமுடையதெது உண்மையில் தோற்றவில்லையே மறப்பிலன்றோ தோற்றமுங்கேடும். உண்மையில் பிரமந்தானே யுள்ளது இதுவன்றோ வேதமுடிவு, எனின் எது மயங்கிற்றோ அதுதான் தெளியவேண்டும் எது தெளிந்ததோ அதுதான் மயங்கியிருக்க வேண்டும். அதைவிட்டு மயங்கினவிடத்தில் சீவனென்ற பெயரையும் தெளிந்தவிடத்தில் பிரமம் என்ற பெயரையுமொப்படைக்கிறார்கள். விஷய விரோதமின்றி பிரமமே மயங்கிற்று மயங்கினவிடத்தில் சீவனென்று பெயர்பெற்றது என்று தெளிவாயுரைக்கினும் நன்றாயிருக்கும். அந்தோ பரிதாபம், இவர்கள் தன்னிலக்கணமும் தலைவனிலக்கணமும் சந்தேக விபரீதமின்றி யுணர்த்தும் "பதி நூலிற்பயிலும் பருவமெய்தாமைக்காக வருந்துகின்றும் பசு நூல்கற்றும் பிச்சரைக்காணு கண்வாய் பேசாதபேய்களோடே, எந்தவகையாலுணரினும் அருட்டுணைகொண்டுணரவேண்டியது ஆன்மாவும் அவ்வுணர்ச்சிக்குக் கோசரமாவது பிரமமும் என்பது அநுபவிகளெவரு மறிந்தவிஷயம். இங்ஙனமாகப் பிரமத்தைத் தவிர ஆன்மாவென வொருபொருளில்லை பந்தமில்லை முத்தியில்லை சித்தியில்லை என்பதானது "பல்சித்திமுத்தி பரனுலடைதலாற தொல்சீலருமுளருந் தீபர' என்னும்

அவிரோத வுந்தியாருக்கு உரைவிரித்த திருப்போரூர் ஸ்ரீமத் சிதம்பர சுவாமிகள் பஸ்சித்திமுத்தி என்றதனால் மாயாவாதியை மறுத்தது என்று கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் தேறுவதியாதெனின், சித்திமுத்திகள் இலையாது அல்லது பொய்யென்று சொல்பவர்களியாரோ அவர்கள் மாயாவாதிகளே என்பதும் அதற்குப் பிரமாணமாகச் சில நூல்களைக்காட்டும் அந்நூலும் மாயாவாத நூலேயாம் என்பதுமாம், மிண்டிய மாயாவாதமெனுஞ் சண்டமாருதஞ் சுழித்தடித்தார்த்து"- என்னுந் தமிழ்வேதத்தாலும், தாம் பிரமங்கண்டவர்போற் றம்மைக்காண்டாங்கதுவே நாம் பிரமமென்பவர்பானண்ணுதே" என்னுஞ் சந்தானகுரவர் சிகாமணியாம் உமாபதி சிவத்தின கட்டளையாலும், யாங்களே கடவுளென றிடும் பாதகத்தவரும் "ஆயிரஞ்சொன்னாலு மறியாத வஞ்சநெஞ்சப பேயரோடு கூடிற பிழைகாண் பராபரமே" என்ற சிவாநுபவத் திருவாக்காலும் அன்னவர் கூட்டுறவொழிந்து சுத்தசைவ உய்யு நெறியதாம்.

இந்த வுலகம என் நிலைபெற்றிருக்கின்றது வென்னுங்கேள்விக்கு அறிவாளிகளாற் சொல்லும் பதில் ஆன்மா முதலியவையான்பொருட்டே என்பதையன்றி யுண்டோ உண்டாயிற கூறுக. இதை மறுக்குமறிவுடையாரியார் "உலகத்தாருண்டென்பதில் லென்பான் வையத் தலகையாய் வைக்கப்படும்" என்ற தமிழ்வேதத்தா லொதுக்கப்படுபவரே யாம்.

வேதாகமங்களிற றுணிந்தபொருள்களென மேலோர்கள் ஆதியிலிருந்து சத்தியமாயிலகும் பதி பசு பாசமென்னு முப்பொருள்களைப் பொய்யென்றுங் கற்பிதமெனறும் வேதத்தின் றுணிவிதுதானென்றுங் கூறுமவர்கள மேற்பிரமாணத்திற்போந்த குறட்பாவின கருத்தைக்கூர்ந்து யோசிக்குமாறு வேண்டுகின்றாம்.

(இன்னும் வரும்.)

தி. சு. சீனியா பிள்ளை,

சைவப்பிரகாச சபை,

விருதுபட்டி.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்ட தேவர் விருத்தாந்தம்.

—— (0) —— ~

உலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்களனைவரும் எல்லாம் வல்ல இறைவனடியைநாடி உஜ்ஜீவிக்கும் பொருட்டுச் சித்தாந்த உண்மையினை விளக்கி யருள்புரிந்த ஞானதானவள்ளல்களாகிய சந்தானாசாரியர் நால்வரில் ஒருவராய் மெய்கண்டதேவருடைய குருபூசைதினம் (13-11-17) இத்தினமாகையால் அவரைப்பற்றி நாம் இன்று புகழ்ந்து கொண்டாடவேண்டியது நமக்கு இன்றியமையாத கடமையாகும். ஆகையால் அவருடைய வரலாற்றையும் அவர்செய்த ஞானநூல்களையும் இங்கெடுத்துக் கூறத்துணிந்தனன்.

சோழநாட்டில் திருப்பெண்ணாகடம் என்னும் கிராமத்தில் சதா சிவசிந்தனையும், அடியாரிடத்தில் மிக்க அன்பும் பூண்டவருமான அச்சுதகளப்பாளர் என்னும் ஓர் வைதிக சைவ வேளாளர் இருந்தனர். இவர் தமக்கு மைந்தனில்லாக் குறையால் மனம் வருந்திச் சுவேதாரண்ணிய ஈஸ்வரனைப் பூஜித்து வருவாராயினர், இவருக்கு நம் பெருமானும் கருணைபுரிந்து வாய் பேசாத ஓர் பிள்ளையை யருளிச்செய்தனர். பெற்றோர் அப்பிள்ளைக்குச் சுவேதவனப்பெருமாள் என நாமகரணமிட்டு வளர்த்துவருநாளில், இவர் மைத்துனர் திருவெண்ணைநல்லூர் காங்கேயபூபதி எனபார் இக்குழவியைத் தன்னிருப்பிடம் எடுத்தேக, பெற்றோரும் அவருடன் சென்றார்கள்.

இக்குழந்தை ஊமையாயிருந்தாலும் விளையாட்டெல்லாம் சிவபணியாகவே யிருந்தது. ஓர்நாள் இப்பிள்ளை மணலைக்குவித்து அதைச் சிவலிங்கமாகப் பாவித்துத் தொழுதுகொண்டிருக்கையில் அவ்வழிச்சென்ற பரஞ்சோதிமகாமுனிவர் சாம்சித்தராயவதரித்துள்ள அவருடைய அதிதீவிரப்பக்குவத்தைக்கண்டு அவருக்கு ஞானதீட்சை செய்து மெய்கண்டதேவர் என்னும் நாமமிட்டுச் சிவஞானபோதத்தை உபதேசித்துத் தமிழுலகம் உய்ய அதனைத் தமிழ் மொழிபெயர்த்துதவும்படிக் கட்டளையிட்டுச் சென்றனர்.

பிறகு பொல்லாப்பிள்ளையாரென்னும் விநாயகக்கடவுளின் திருவருளால் வேதாகமங்களின் கருத்தையும் சிவஞானபோதத்தின் உண்மையினையும் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டைகூடிச் சிவஞானபோதத்திற்கு வார்த்திகம் என்னும் விருத்தியுரையையும் உதாரணங்களோடு முடித்தனர். ஐந்துவயதளவும் ஊமையாயிருந்த இவர் தன்மகத்துவம் ஊரார் யாவருக்கும் தெரிந்தபின், சைவசித்தாந்தத்தின் உண்மைப்பொருளை யாவவருக்கும் ஓதுவித்து உண்மை ஞானத்தையடையச் செய்தனர்.

ஒரு காலத்தில் அருணந்தி சிவாசாரியர் தாம் மெய்கண்ட தேவருக்கு வயதிலும், கல்வியறிவிலும் சிறந்தவரென்று நினைத்துத் தம்மாணுக்கரோடு அவரிடம் சென்று இறுமாப்போடு உலாவி நின்றார். அப்போது அருணந்தி சிவாசாரியர் மெய்கண்டதேவரை நோக்கி 'ஆணவமாவது யாது' என்று வினவ, 'நும நிலையே அது'' என்று மெய்கண்டதேவர் அருளிச்செய்ய அருணந்திசிவாசாரியர் உடனே மெய்கண்டான் திருவடியிலே விழுந்து தமக்கு ஞானோபதேசம் செய்தருளுமாறு வேண்டிச் சிவஞானபோத நூலைக் கேட்டறிந்தார்.

இவர்காலம் 660-க்கு முன்னுள்ளது. இந்த மெயகண்டதேவர் அவதாரம் செயதிலராயின் நம் தமிழ் நாட்டின் ரௌரவாகமத்திற் கூறப்பட்ட சிவஞானபோதப் படலமாகிய சகலாகம நவநீதம் எளிதிலே வெளிப்படுத்தலும், சைவம் ஏனைய சமயப் பெரும் படைகளை யெதிர்த்துப் பொரு வெற்றித் தம்பம் நாட்டுவதில்லையாம்.

இக்கலியின் கொடுமைக்கு அஞ்சி சமயாசாரிய ரெல்லாம் மறைந்த இக்காலத்தில் நாற்றிசையினும் ரணபேரிமுழக்கி வளர்ந்திருக்கும் புறச்சமய வாதிகளின் படைத்திரள் இச்சிவஞானபோதமென்னும் பேரகழிக்கும் சிவஞானசித்தியென்னும் அஸ்திரத்திற்குமே யஞ்சித்தளர்கின்றது. பேரகழியும் அஸ்திரமும் இலையாயின் சைவம் நெடுங்காலத்திற்கு முன்னமேயே அரசிழந்துவிடும். அவ்வகழியைக் கடக்குமாற்றலும், அவ்வஸ்திரத்திற்கு மேற்பட்டஅஸ்திரமும் உலகததில் வேறெச்சமயமுமெக்காலத்திலும் பெறுதென்பது நன்கு துணியப்பட்ட உணமையாம்.

"பொய்கண்டார் காணப் புனிதமெனு மத்துவித
மெய்கண்ட நாதனடி மேவுநா ளெந்நாளோ"

எனது நம் தாயுமான சுவாமிகளும் அவரைப்பற்றி எவ்வளவு பெருமைப் படுத்தியிருக்கிறாரென்பது நாம் சொல்லவும்வேண்டுமோ? ஆகவே சுத்தாத்துவித வைதிக சைவ சமயத்தில் வச்சிரலேபமாக கட்டியவர் நமது மெய்க்கண்ட சிவமே, நம் வைதிக சைவத்திற்கு ஒரு ஞானக்கண்ஞ் சியமாயிருப்பது சிவஞானபோதமே.

இங்ஙனம்,

கி இராஜூ ஸிராமணியரா.

—:0:—

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம் தஞ்சை.

(பதிவுசெய்யப்பெற்றது)

கரந்தட்டாங்குடி,

பிங்களஹூ ஆவணிமீ ௰௨ (26—8—1917)

தமிழ்ச்சங்கங்களுக்கும், தமிழ்ப்புலவர்களுக்கும்.

ஐயரே,

சென்ற பிங்களஹூ ஆனிமீ ௰௨ (23—6—1917) சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ப்பேராசிரியர் ஸ்ரீமான்-தி. செல்வகேசவராய முதலியார், எம். ஏ. அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற இச்சங்கத்தின் ஆறுவதாண்டுத் திருவிழாக்காலத்தில், இச்சங்க உறுப்பினர் ஸ்ரீமான் எம். எஸ். கலியாண சுந்தரமையர் அவர்களால் பிரேரேபிக்கப்பட்டு, கும்பகோணம் ஸ்ரீமான்-ஆர். வேங்கடராமையங்கார் அவர்களால் ஆமோதிக்கப்பட்டு, ஆங்குக்கூடியிருந்த தமிழ்மக்களால் ஒற்றுமையுடன் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானம் வருமாறு:—

'தமிழ்ப் பெரும் புலவர்களின் பெருமைகளையும், அவர்கள் தமிழகத்துக்குச்செய்த போந்த உதவிகளையும் நினைவுகூர்ந்து, ஒவ்வொரு தமிழச் சங்கமும் ஆண்டுகள்தோறும் அவர்கட்குத் திருவிழாக் கொண்டாடி வர வேண்டும்.'

உ. இத்தீர்மானத்தில் தங்கள் சங்கத்திற்கும் / தங்களுக்கும் சம்மதமிருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

௩. இத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதில், தமிழ்ப்புலவர் ஒவ்வொருவர் திருநாளையும் எல்லாச் சங்கங்களும் கொண்டாட முயல்வது சாத்தியமின்றிப் போயினும் போகலாம். ஆதலால்,

(க) எவ்வெப் பெரும்புலவர்க்குத் திருவிழாக் கொண்டாட வேண்டுமென்பதையும்,

(உ) அவ்வத்திருவிழாக்களை எவ்வெந்நாட்களில் கொண்டாடலாகுமென்பதையும்,

(௩) எவ்வெப்புலவர்க்கு எல்லாச் சங்கங்களும் ஒருபடியாகத் திருவிழாக் கொண்டாடவேண்டு மென்பதையும்,

(௪) எவ்வெப்புலவர்க்கு எவ்வெவ்விடங்களில் திருவிழாச் செய்யப்படலா மென்பதையும்,

(ரு) இத்திருவிழாக்களை எவ்வெவ் மாதிரிக் கொண்டாடலா மென்பதையும் முன்னர் நிச்சயித்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

ஆகையால் இவை சம்பந்தமாகத் தங்கள் சங்கத்தின் / தங்கள் ஆலோசனையைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தங்கள் அன்பியுள்ள,

த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளை,

சங்கத்தலைவர்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருளிலக்கணத்தின் ஓர் பகுதி.

—:o:—

தொகுதி-௯-பகுதி-௧௦-பக்கம் ௨௱௭-தொடர்ச்சி.

தம் அறிவின் மேம்பாட்டினால் பௌதிக நியாய முறைகளைக் கண்டு பிடிக்கச்சென்று அறிவு ஆன்மா கடவுள் முதலியன ஒன்றும் இல்லை என்ற விபரீத உணர்ச்சியை பௌதிக சாஸ்திரத்தின் ஆராய்ச்சியின் முடிபாக அவ்வாராய்ச்சியாளருள் சிலர் அடைகின்றனர். பௌதிக நியாய முறைகள் இயற்கைச் சக்தி அளவாகவே நின்று நிலவுகின்றன, மனிதனுடைய மனோநிலை அவ்வியற்கைச் சக்தியின் கூட்டுறவாலே இயங்குகின்றதாயினும் அதன் வசமாகவே தன்னை இழந்துவிடாது பௌதிகங்களுள் காணப்படாத அறிவுபேதங்களை மனிதன் வெளிப்படுத்துகிறான். ஆகவே எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தூரம் பௌதிக நியாயமுறைகளை ஊன்றிபார்த்து அதிசயங்காண்கின்றானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு எல்லாம்வல்ல முழுமுதற் கடவுளின் ஆற்றலைவியப்பதே பௌதிக சாத்திர ஆராய்ச்சியின் உண்மையான முடிபாகும்.

ஆகலின் மண்ணினது நிலைமையை ஆராய்ப்புகுந்த ஆசிரியர் "வெளிப்படமண்ணில் திண்மை வைத்தோன்" எனும் திருவாசகத்தின் திருக்கருத்தை விரித்தருளிய திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் கூறிய அகவலுள்,

மண்ணின் திண்மையில்கிடக்கை, பொன்மையில் ஐம்மையும்,
ஐம்பூவில் ஐந்திறமும், காற்றத்தில் பல்வகையும்,
பலவகை கருநிலைஇயலும், ஐந்தியலுள் பல்பயனும்,
அடிநிலையில பலநிலையும், ஐநதைந்து வகையும்,
இயல்சத்திகள் செயல்சத்திகள் உருச்சத்திகள் கலைச்சத்திகள்
ஒளிச்சத்திகள் கருச்சத்திகள் கணச்சத்திகள் வகைபலவும்
நிலைச்சத்தர்கள் வகைபலவும கருவுயிர்த்தொகை வகைவிரிபலவும்
பொருள்பலவும் நிலைபலவும் செயல்பலவும பக்குவத்தில்
பயன்பலவும் இயல்பலவும் பிறவும்

மண்ணின் அமைப்பை விரித்தருளிய

ஆராய்ச்சியில் ஒரு சிறிதே ஆராய்ந்தவராவர்.

அற்றேல், மனிதன் அறிவின் பயனாக எழுந்த ஆராயச்சியினால் பௌதிக முறைகளைக் கண்டுபிடித்து புகைக்கப்பல், ஆகாய விமானம் முதலிய உண்டாக்குகிறான், பௌதிக நியாயங்களின் செய்கையை இவை விளக்குவன ஆயினும் இவை ஒழுங்குபெற நடத்த அறிவுடையவன் ஒருவன் வேண்டும். 10000-ஜனங்களை 1000 மைல் தூரம் இரண்டொருநாளில்

ஏறிக்கொண்டு செல்லும் ரெயில் வண்டித்தொடர் ஓட்டுவோன் ஒருவன் இல்லாவிடின் இவ்வளவு ஜனங்களையும் ஒரு நிமிஷத்தில் இரையாக்கிவிடும். பெரிய கப்பல்களும் மாலுமி இல்லாவிடின் பாறைமீது மோதி உருத்தெரியாது மாறிவிடும். யுத்தங்களில் பௌதிக நியாயங்களைக்கொண்டு செய்யப்பட்ட யந்திரங்கள் லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்களை இமைப்பொழுதில் நிர்மூலமாக்குகின்றன.

ஆகையினால் பூத பௌதிகங்களிடத்துள்ள நியாயங்களைத்தக்க அறிவினாலே ஆளப்பட்டதாய உண்மை ஆராய்ச்சியாளர்கள் தெளிவார்கள். அன்றியும் இத்தகைய பேராற்றல் இயற்கையான அண்டப்பகுதியுள் காணப்படும்படி அமைத்த எல்லாம்வல்ல சனித்தலைமைப் பெரும்பதியின் ஒப்பற்ற வல்லபத்தை விளக்குகின்றது என்றும் அத்தகைய கடவுளை வியந்தும் புகழ்ந்தும், துதித்தும் வணங்கியும் வாழ்த்தியும் போற்றுவதே உண்மையான ஆராய்ச்சியின் முடிவானதென்னும் தத்துவ சாத்திர ((Philosophical Consciousness) உணர்ச்சி உடையவர் என்று எடுத்து வாதிப்பர்.

இங்ஙனம் கூறியவாற்றால்(Science) ஒவ்வோர் துறையாக பௌதிக நியாயமுறைகளை ஆராய்ச்சிசெய்து விருத்தி அடைதல்போல (Philosophy) (தத்துவ சாத்திரம்) இப்படிப்பட்ட Sciences)தாம்ஆராய்ச்சியிலே முந்துவதற்கு முன் என்ன உண்மைகளை ஆராய்ச்சிசெய்யாது (Assumptions) ஒத்துக்கொண்டு தொடங்கினவோ அவ்வுண்மைகளை நியாயவாயிலாக எடுத்துக்காட்டி பௌதிக சாஸ்திரங்களின் நோக்கத்தைப் பார்க்கிலும் மிக விசாலித்தது தன் நோக்கம் என நிரூபிக்கும். எங்ஙனம் எனின் பௌதிக ஆராய்ச்சி தொடங்குவதற்கு முன் ஊக்கம், விடாமுயற்சி, கவனசக்தி, உண்மை அறிவோம் எனனும் நம்பிக்கை உண்மை அறியப்பேரவா, சித்த மகிழ்ச்சி இவ்வாராய்ச்சி நிகழ்க்குவேண்டிய நூல்களின தேர்ச்சி, விளக்கஞ்செய்யும் ஆசிரியார்து கொண்ட அன்பு இவைமுதலான மனோ சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகளை உடையவராய ஆராய்ச்சிசெய்யப் புகுதல் வேண்டும். இவ்வுண்மைகளை முன் கொள்ளாது வெறுங்காகிதம்போன்ற மனோநிலையோடு சென்று ஆராய்ச்சிசெய்யின் சிறிதும் பயனிலதாய், அதைரியமும் அதிருப்தியும் கவலையும் கொண்டு உழல்வர். உண்மை மதிய அவாவின நோக்கமும் தடைபடும். ஆகவே மனம், அறிவு, ஆன்மா கடவுள் முதலியவை இந்தியமையாதன எனவும் பௌதிகப் பரப்பிற்கண்ட உண்மைகள் அருளிலக்கணத்தை ஒருவாறு புலப்படுத்தும் என்று " அருளே சகலமுமாய பவுதிகம்" என்னும திருமந்திரத்தின கருத்தை (Sciences) விளக்குவது என்று தத்துவ நூல் உணர்ச்சி காட்டும். (இன்னும் வரும்.)

இங்ஙனம்,

மோ. கந்தசாமி முதலியார். B. A.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏகான்மவாத பாவலரின்

இழுக்குரை மறுப்பு.

—— :o: ——

ஐயன்மீர்!

சின்னாள் முன்னர் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்திற்குத் தஞ்சை ஸ்ரீமான்-வெ. குப்புசாமிராஜு அவர்கள் உரையொன்றெழுதி, அதனைத் "தத்துவப்பிரகாசிகை" என்னும் பெயரால் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அது அந்நூலோடு முற்றிலும் மாறுபட்ட உரையாயிருத்தல்கண்டு அம் மாறுபாடனைத்தையும் விளக்கப்புகுவது, மணற்சோற்றில் கல்லாராயப்புகுவதோடொக்குமெனக் கருதித் தாலிபுலாக (ஒரு பானைசோற்றிற்கு ஒரு சோறு பதம்பார்க்கும்) நியாயமாய், அவற்றுள் ஓர் விஷயத்தை எடுத்தாண்டு அதிலுள்ள மாறுபாட்டை "வடமொழிச் சிவஞானபோதமும் ஸ்ரீமான்-வெ. குப்புசாமிராஜு அவர்கள் மாறுபட்ட உரையும்" எனப் பெயரிய சிறுபத்திரிகை வாயிலாக வெளிப்படுத்தியிருந்தேம். அதுபின்னர் சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தினின்றும் வெளியான சித்தாந்தம் 1917ஆ 5-வது சஞ்சிகையிலும் வெளிப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு வெளிப்பட்ட பத்திரிகையினைக் காய்தலுவத்தலகற்றி ஆராய்ச்சிசெய்த அறிஞரெல்லாம் ராஜு அவர்கள், பிரபலப்பிரமாண சாஸ்திரமான சிவஞானபோதத்திற்கு இவ்வாறாகவெல்லாம் மாறுபட்ட உரையெழுதி வெளியிடப்புகுந்தது, இது கொண்டு சுருதி யுக்தி அனுபவ விருத்தமான தமது ஏகான்மவாதக்கொள்கைக்கும் பிரபலச் சுருதிப்பிரமாணம் உண்டென நாட்டிக்கொள்ளவே போலுமென எள்ளிநகையாடாநிற்பவும், சென்னை தே கிருஷ்ணசாமி பாவலர் என்பாரொருவர் இம்மாறுபட்ட உரையை மாறுபடா உரையென நாட்டுவார்போன்று வெளிவந்ததும், அதில் இவ்வுரையை வைதிக சைவரெல்லாம் கொண்டாடுவதாய்க் கூறியதும் வியப்பினும் வியப்பே. இது நிற்க; இனி விவாதவிஷயம் வருமாறு:—

"ஐந்தாவது சூத்திரம்.

விதந்த்யக்ஷாணி பும்ஸார்த்தாந்ஸ்வயம் ஸோபி சம்புநா |
தத்விகாரீ சிவச்சேர்ந காந்தோ யோவத்ஸதம் நயேத் ||

இதற்கு ராஜன் அவர்கள் கூறிய அவதாரிகை முதலியன வருமாறு:—

அவதாரிகை, "இனி அவ்வாதமா அறிதலும், சுதந்தரமாயின்றிச் சிவனாலேயறியுமெனபதனைக் கூறுகின்றார்."

பதவுரை. "அக்ஷாணி அர்த்தான் பும்ஸா விதந்தி - இந்திரியங்கள் விஷயங்களைப் புருஷனாய ஜீவனாலறிகின்றன. ஸ:அபி - அச்சீவனும், ஸ்வயம்ந-தானே அறிகிறதில்லை, ஸம்புநா-சம்புவினால், நயேத்-அறிகின்றான்" (என்பது முதலியன,)

விசேட உரை.

"இதனால், இந்திரியவாயிலாகப் புருஷன் அறிவதுபோலச் சீவன் வாயிலாகச் சிவனே அறிகின்றான். சீவனுக்குச் சுதந்தரமான அறிவில்லை யென்பது பெறப்பட்டது, அது சூரியன் நேரே பிரகாசித்தற்கேதுவாகாத இருட்டறையிலுள்ள பதார்த்தத்தினை ஒரு கண்ணாடியினது சாயாப் பிரகாசவாயிலாக விளக்குவதுபோலச் சிவன் அவித்தையினால் மறைபட்டுள்ள பிரபஞ்ச விஷயங்களை அந்தக்கரண பிரதிபிம்ப சிதாபாஸ வறிவாகிய ஜீவாத்மாவின வாயிலாக அறிவன என்பதனால் பொருந்துமாறு காண்க."

எமது ஆக்ஷேபம்.

ஈண்டு இவ்விசேட உரையில் இந்திரியவாயிலாகப் புருடன் அறிவது போல் சீவன்வாயிலாகச் சிவனே அறிகின்றான் என்கின்றார்களே., இது 'அவ்வாதமா அறிதலும் சுவதந்தா.மயின்றிச் சிவனாலே அறியும்' என்ற அவதாரிகை உரைக்கும் 'சீவனும் தானே அறிகிறதில்லை; சமபுவினால் அறி கின்றான்' என்ற சூத்திர வுரைக்கும் மாறுபட்ட உரையே யாமன்றோ! யாதினாலெனின்; அவதாரிகையும்சூத்திரமும் சிவனாலே சீவன் அறியுமெனக் கூற, விசேட உரை சீவனாலே சிவன அறிவன் எனக் கூறுதலினாலென்க.

இதற்குப் பாவலர் கூறிய சமாதானம்.

"இவை சிவஞானபோதம் 11-வது சூத்திரம "ஏகமாய் நின்றே" என்னும் வெண்பாவினுரையில சிவஞான சுவாமிகள் "கண் கண்ணாடியினாற் றன்னைவிடயித்தாற்போல முதல்வன் ஆன்மாவுடனின்று தன்னை விடயித்தல் பொருத்தமுடைமையின், ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றம் இன்னோரனையவற்றிற கெயதாதென்றுணர்க கண்ணாடிக்குள்ளாகத்தோன்றுவதுபோலும் எதிர்விம்பமாவது விம்பமே யன்றி வேறன்றென்பது சிவாகம நூற்றுணிபென்க" எனறெழுதியிருத்தலையும், இதன்கீழெழுதியிருத்தலையும் படித்துணர் திருப்பாராயின், குப்பு ஸ்வாமி மஹாராஜ் அவர்கள் எழுதிய உரையைத் தவறென்றுகூற முனைவரமாட்டார். சாஸ்திர ஆராய்ச்சிசெய்யாமலே ஒரு நல்லுரையைப் பழிப்பது கற்றோர்க்கழகன்றாம்" என்டதே.

இவ்வாறு பாவலர் எமது ஆக்ஷேபத்துக்குக் கூறிய சமாதானம் எட்டுணைத்தாயினும் பொருந்துமா? பொருந்தாதென்பதே தேற்றம். என்னை யெனில்; ராஜூ அவர்கள் ஸ்ரீமங்கள அவதாரிகையினும், பதவுரையினும் சிவனாலே சீவன் அறிவன் எனக்கூறிவிட்டு, விசேடவுரையில் சீவனாலே சிவன் அறிவனெனக் கூறியதையே யாம் மாறுபட்ட வுரையென விளக்கியிருப்ப, இதற்குச் சமாதானம் கூறவந்த பாவலர் அவ்வவதாரிகைப் பொருளோடும் பதவுரைப்பொருளோடும் விசேடவுரைப்பொருள் மாறுபட வில்லையென்பதை நியாய வாயிலாக நாட்டித் தாம் சூடிக்கொண்ட பாவலர்ப் பட்டத்தோடு உரைவலர்ப்பட்டத்தையும் சூட்டிக்கொள்ளாமல் வாதத்தைவிட்டுப் பிறிதொன்றினைச் சொல்லிப் பொழுதுபோக்கல் என்னும் தோல்வித்தானப்பட்டத்தைச் சூட்டிக்கொண்டமையாலெனக. இனி இப் பட்டம் சூட்டிக்கொள்வதற்காகவே விவாத விஷயத்துக்கு எட்டுணையும் பொருந்தாத "ஏகமாய" எனும் வெண்பா உரையின் ஓர் சிறுபாகத்தை எடுத்தாண்டவர் அம்மட்டில் நின்றுவிடாது, "இவ்வுரையைப் படித்துப் பார்த்திருந்தால் ராஜூ அவர்கள் உரையைத் தவறென்று கூற முன்வரமாட்டார்" எனக்கூறுமுகத்தானே அதனைப் படித்துப்பார்க்கும்படி எமக்கோர் உபதேசமும் செய்கின்றார். எமது பூர்வபுண்ணியம் இவர் உபதேசங் கேட்டுப் படிக்கும்படி இதுகாறும் எம்மை விட்டுவையாது பல்லாண்டுகட்கு முன்னரே பக்குவப்படுத்திப், பொய்கண்டார் காணாப்புனிதமெனும் அத்துவித மெய்கண்டார் அருளிய சிவஞானபோதத்தையும், அதற்கு

"சங்கரரா மானுசர்மத் துவர்பாடியங்களெலாந் தத்தளிக்கத்
தங்கியசீ வலவிசிஷ்ட மருதலையத் தவிழ்ந்தங் கலைகவிழ்க்கத்
துங்கமுறு சிவஞானபோத விருதயத்தன்மை சூழ்ந்ததற்கு
மங்களசுத் தாத்துவித திராவிடமாபாடியத்தை வரைந்து வைத்தான்"

எனக்கொண்டாடப்பெற்ற மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் இயற்றியபேருரை சிற்றுரையினைப் பார்த்தும் கேட்டும் படித்துணர்ந்துய்யுநெறியில் செலுத்திவிட்டமையின் இவருடைய உபதேசம் எமக்கணுத்துணையும் வேண்டற்பாலதன்றாம்.

இனி இவ்வுபதேசத்தை, அதாவது "ஒரும் வேதாந்தத் துச்சியிற்பழுத்த ஆராவினப வருங்கனிபிழிந்து சாரங்கொண்ட சைவசித்தாந்தம்' தேனமுதினைச் செவ்வனே ஊட்டவல்ல சிவஞான சுவாமிகள் இயற்றிய சிவஞான போத உண்மை உரையைக்கைக்கொள்ளுமாறும், ராஜூ அவர்கள்செய்த வடமொழிச் சிவஞானபோத மாறுபட்ட உரையைக் கைவிடுமாறும், தம தேகான்மவாதக் கூட்டத்தார்க்கு உபதேசம் செய்யப் புகுவரேல் அது பயனுடைப் புண்ணியச்செயலாய் முடியுமெனத் தெளிவாராக.

இனி, இவரெடுத்தாண்ட சிவஞான சுவாமிகள் உரைப்பொருளை விவாத விஷயமாய் விளக்கவேண்டிய அவசியம் சிறிதுமின்றாயினும், இவரது

படமேபோப வார்த்தையைக்கண்டேகதேசிகள் மயங்காதிருத்தற்பொருட்டுச் செறிது விளக்குவாம். இவர் ராஜு அவர்கள் உரைக்கு சாதகமாமெனக் கண்டுபிடித்த வாக்கியமாவது "கண் கண்ணாடியினின்றும் தன்னைவிடயித்தாற்போல முதல்வகா ஆன்மாவுடனின்று தன்னை விடயித்தல் பொருத்தமுடைமையின் ஆன்மாச்ரயம்மென்னும் குற்றம் இன்றென்னவற்றிற்கு ஏயதாமென்றுணர்க" என்பதே. ஏனைய, இதன்பொருளை வலியுறுத்த வந்தனவேயாம். ஆகவே இவ்வாக்கியப்பொருளை விளக்குவதே ஈண்டு வேண்டற்பாலது. இனி இவ்வாக்கியமோ முதல்வன்உயிர்களுக்காட்டும் உபகாரம் உடையனாயிருத்தலேயன்றி உடனின்றுகாணும் உபகாரமும் உடையனாயிருக்கின்றான் என மேல்வாக்கியங்களால சாதித்த வழி, இது பெத்தநிலைக்கட்பெறப்படுவதாகிய ஐம்புல விடையானுபவத்திற்குப் பொருந்துவதாயினும் முத்திநிலைக்கட் பெறப்படுவதாகிய சிவானுபவத்திற்குப் பொருந்துமா? பொருந்துமாயின், ஆண்டுச் சிவம் தன்னைத்தானும் அநுபவித்தல் பெறப்படுத தன்னைப்பற்றுதலென்னுங் குற்றம் எய்துமேயென வாதிப்பாரை நோக்கி அக்குற்றம் எய்தாமையினை விளக்க வந்ததேயாம். இதனால் இவ்வாக்கியமும் முன்பின்னுள்ள ஏனைய வாக்கியங்கள்போலப் பெத்தம் முத்தி இரண்டினும் சிவத்துக்கு முதன்மைத்தன்மையும், ஆன்மாவுக்கு அடிமைத்தன்மையும் சாதித்ததேயன்றி ராஜு அவர்கள் கூறிய விசேடவுரைபோலச் சீவனுக்கு முதன்மைத்தன்மையும் சிவனுக்கு அடிமைத்தன்மையும சாதிக்கவில்லையே. இங்ஙனமாகவும் பரவுரை ஏகமாமென்னும் வெண்பாவினுரையை எடுத்தாண்டதென்னை? இராஜு அவர்கள் உரையில் கண்ணாடி உவமை காணப்படுவதுபோல் சுவாமிகள் உரையிலும் கண்ணாடி உவமை காணப்படுதல் பற்றியா? அங்ஙனமாயின் ஈதென்ன அறியாமை! இருவர்கூறும் உவமையும் சாதிக்கும் பொருள் வேற்றுமை உணரவேண்டாமா? இங்ஙனம் பலபடித்தானும் விவாத விஷயம் அறியாதவராகிய இவர் எமது விஷயத்தில் சிலவற்றை விவாதத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாததென விலக்கியது வியப்பினும் வியப்பே. என்னை? விவாத விஷயமே அறியாத இவர்க்கு விவாதத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயமும் அறிதல் கூடாதாகலின். இனி இவர் வெளியிட்ட மறுப்புப் பத்திரிகையிற் கண்டுள்ள ஏனையவிஷயங்களில் சிலவிவாதத்திற்குச் சம்பந்தமில்லாததும் சில ஸ்ரீமான் வீ. க. பாண்டிப்பெருமாள் பிள்ளையவர்கள் மறுக்கவேண்டியதுமாய இருத்தலின் யாம் அவற்றில் தலையிடவில்லை எனத்தெளிக.

இங்ஙனம்,

தெ. ச. சு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை,

காரியதரிசி,

சைவசித்தாந்தசபை, தூத்துக்குடி.

சமாசாரங்கள்

கைலாஸ பாத் ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சபை:—இச்சபையின் இரண்டாமாண்டு நிறைவிழா, நவம்பர் மீ 3-4-தேதிகளில் சித்தாந்த சரபம் அஷ்டாவதானம் சிவஸ்ரீ, கல்யாண சுந்தர யதீந்திர சுவாமிகள் அக்கிராசனத்தின்கீழ், பல வித்துவான்களும், பெண்மணிகளும் உபந்நியாசிக்கக் கொண்டாடப்பெற்றது.

சென்னைச் சிவனடியார் தலயாத்திரைச் சங்கம்:—இச்சங்கத்தினர் நவம்பர் மீ 11உ 49-வது தலயாத்திரையாகத் திருப்பாலைவனஞ்சென்று சிவாலய வழிபாடு, தமிழ்வேத பாராயணஞ்செய்து திரும்பினர்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம்:—நவம்பர் மீ 13உ மாலை 5-மணிக்குத் திருக்கைலாச பரம்பரைச் சந்தானகுரவர்களுள் ஒருவராகிய திருவெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்ட சிவாசாரியர் திருநட்சத்திரத் திருநாள் கொண்டாட்டம் திருமயிலை பிள்ளையார்தோட்டத்தில், பல சைவசிகாமணிகள் பற்பல உபந்நியாசஞ்செய்ய ௸ சமாஜத்தினர் நிறைவேற்றினர்.

மேலாயக்குடி தமிழ் அபிவிருத்திக் கந்தவேள் சங்கம்:—இச்சங்கத்தின் நான்காவது வருஷ பூர்த்திமகோற்சவம், நவம்பர் மீ 16-17-தேதிகளில், ஸ்ரீமான் V. கோபாலசாமி ரகுநாத ராஜாளியவர்கள் அக்கிராசனத்தின்கீழ், பல வித்துவான்கள் உபந்நியாசிக்கக் கொண்டாடப்பெற்றது.

அத்துக்குடி மேலூர் சைவசித்தாந்த சபை:—நிகழும் டிசம்பர் மீ 22-23-தேதிகளில், இச்சபையின் முப்பத்துநான்காம் ஆண்டு நிறைவிழா, மதுரையில் வசிக்கும் உத்தமபாளையம் மிராசுதார் ஸ்ரீமாந், M. T. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள் அக்கிராசனத்தின்கீழ் நடைபெறும்.

டிசம்பர் மீ 20-தேதி முதல் 25-தேதி வரையிலும் சமாஜ காரியதரிசிக்கு எழுதுங் கடிதங்களெல்லாம் "செம்பியம் பெரம்பூர்" என்று குறித்தனுப்புதல் வேண்டும்.

268

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் 1917௵ அக்டோபர் மாதத்தின் வரவு செலவு கணக்கு.

வரவு.	தொகை ரூபா.	அ	ப	செலவு	தொகை ரூபா.	அ	ப
1917௵ செப்டம்பர் ௴ 30உ இருப்பு	383	12	4	காகிதம் ...	24	8	0
விளம்பர வரவு	2	8	0	லிகிதர் சம்பளம் ...	20	0	0
பரீட்சை கட்டணம் ...	1	0	0	தபால் செலவு முதலியன ...	15	9	9
சமாசிகர் வருட சந்தா ...	4	8	0		60	1	9
				31-10-17-ல் இருப்பு	* 341	10	7
				* ஆயுள் சமாசிகர் சந்தா ரூபா 495-0-0			
ஆக மொத்தம்	391	12	4	ஆக மொத்தம்	391	12	

K. Kuppusawmy Mudaliar, Secretary. M. Kandaswami Mudaliar, B. A., Auditor. W. T. Govindaraja Mudaliar, Treasure